

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **L. S.,** zastoupeného JUDr. Miloslavem Voborníkem, advokátem se sídlem Židovská 31, Jihlava, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje,** se sídlem Kounicova 24, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2011, č. j. 57 A 17/2010 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

[1.] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti z důvodu nezaplacení soudního poplatku ve výši 3000 Kč.

II. Obsah kasační stížnosti

[2.] Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s."), tj. namítl nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Tvrdí, že předmětný soudní poplatek uhradil, a to

vylepením kolků na usnesení krajského soudu, kterým byl vyzván k uhrazení poplatku. K tomuto uhrazení došlo dne 6. 12. 2010. Protože k dotazu stěžovatele krajský soud uvedl, že originál usnesení s nalepenými kolky neobdržel, podal na poštu reklamaci. Domnívá se, že soudní poplatek řádně uhradil, nicméně ze strany pošty nebylo řádně doručeno. Proto navrhuje napadené usnesení krajského soudu zrušit.

III. Argumentace soudu

[3.] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.] a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[4.] Především je nutno uvést, že podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a soudní poplatek je podle ustanovení § 7 odst. 1 téhož zákona tímto momentem splatný. Kasační stížnost byla předána k poštovní přepravě dne 18. 11. 2010 a stěžovatel k tomuto okamžiku svou poplatkovou povinnost nesplnil (což ostatně ani sám nezpochybňuje). Usnesením ze dne 23. 11. 2010 jej proto krajský soud na základě ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 3000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nebude poplatek zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 30. 11. 2010 a stěžovateli dne 21. 12. 2010. Právě den 21. 12. 2010 soud vyznačil jako den nabytí právní moci předmětného usnesení.

[5.] Stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil fotokopii citovaného usnesení krajského soudu, na jehož zadní straně jsou viditelné kolkové známky v celkové hodnotě 3000 Kč. Z kopie poštovního podacího archu dále plyne, že dne 6. 12. 2010 stěžovatelův zástupce JUDr. Voborník podal k poštovní přepravě zásilku určenou pro Krajský soud Brno, Husova 15, 601 95 Brno.

[6.] Na základě těchto skutečností je zřejmé, že důvod pro zrušení napadeného usnesení krajského soudu by byl dán tehdy, jestliže by bylo zastaveno řízení v rozporu se zákonem, což konkrétně znamená, že by bylo zastaveno řízení, přestože stěžovatel předmětný poplatek prokazatelně zaplatil. Nic takového však v daném případě z obsahu spisu neplyne.

[7.] Nejvyšší správní soud zastává setrvale právní názor, podle něhož v případě pochybností o tom, zda byl skutečně řádně zaplacen soudní poplatek či nikoliv, je potřeba spíše upřednostnit řešení směřující k meritornímu rozhodování soudů před procesním ukončováním řízení, jelikož v tomto druhém případě reálně hrozí nebezpečí odepření přístupu k soudu (*denegatio iustitiae*), což je vada dosahující dokonce až ústavní intenzity. Předpokladem pro tento postup je nicméně situace, kdy podle konkrétních okolností případu a tvrzení stěžovatele je alespoň pravděpodobné, že k zaplacení poplatku skutečně došlo, byť se toto tvrzení třeba nepodařilo zcela prokázat. To znamená, že existují konkrétní indicie, z nichž by bylo možno dovozovat, že k zaplacení soudního poplatku s určitou mírou pravděpodobnosti došlo. Tuto potřebnou míru pravděpodobnosti nicméně v daném případě soud nezjistil.

[8.] Vycházel totiž ze skutečnosti, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, což je v tomto typu řízení ostatně i povinnost plynoucí přímo ze zákona (§

105 odst. 2 s. ř. s.). Advokátní zastoupení přitom není samoúčelné, nýbrž má zaručovat kvalifikovanou komunikaci a argumentaci mezi účastníky řízení navzájem a mezi nimi a soudem. Obrácenou stránkou tohoto zastoupení je totiž i legitimní požadavek na záruce alespoň minimální úrovně kvality úkonů činěných ze strany zastoupeného účastníka řízení.

[9.] V nyní projednávané věci považuje soud za nesporné, že stěžovatel nesplnil svoji zákonnou poplatkovou povinnost ke dni podání žaloby, a to přesto, že ve správním soudnictví je výše poplatků stanovena pevně a je tedy zcela transparentní a velmi jednoduchá. Ke kasační stížnosti však stěžovatel přiložil shora označené fotokopie listin, jimiž se snaží prokázat, že k zaplacení příslušného poplatku došlo k výzvě krajského soudu, který mu pro zaplacení stanovil lhůtu tří dnů. Tyto doklady však zdejší soud nepovažuje za věrohodné z hlediska prokázání, že poplatek byl skutečně řádně zaplacen.

[10.] K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud především na základě skutečnosti, že z předmětného poštovního podacího archu je patrno, že zásilka byla dne 6. 12. 2010 odeslána na adresu „Krajský soud Brno, Husova 15, 601 95 Brno“, to znamená na chybnou adresu. Ve skutečnosti totiž sídlí správní úsek Krajského soudu v Brně na adrese Rooseveltova 16, 601 95 Brno, a na adrese Husova 15 se nachází úsek obchodní. Informace o správné adrese úseku správního soudnictví přitom stěžovateli, resp. jeho zástupci, musela být dobře známa, a to již proto, že žaloba byla dne 17. 2. 2010 podána poštou na správnou adresu krajského soudu Rooseveltova 16 a rovněž na doručence shora citovaného usnesení krajského soudu č. j. 57 A 17/2010 - 7 je jako odesilatel uveden Krajský soud v Brně, Rooseveltova 16.

[11.] Jinak řečeno, v tomto konkrétním případě, kdy sám stěžovatel uvádí, že krajský soud předmětný doklad prokazující zaplacení soudního poplatku neobdržel, má zdejší soud za to, že stěžovatel, zastoupený profesionálním advokátem, neprokázal zaplacení soudního poplatku v soudem stanovené lhůtě. Možnost, že by tento advokát učinil tak triviální chybu a odeslal potvrzení o zaplacení poplatku na chybnou adresu, byť dřívější komunikace s krajským soudem probíhala na správnou adresu, a navíc tato zásilka by se vinou přepravce ztratila, se proto jeví jako nanejvýš nepravděpodobná.

[12.] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení Krajského soudu v Brně ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13.] Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu